י׳ הריני נזיר פרק שני נזיר

ואמר הריני נזיר מיין **אם לא** וכו׳. מתני׳[1] דקתני הריני נזירה פי׳ הריני נזיר מיין כך[2] בשבילה: ושמדה מאליה. זה אינו מוסיף על ליגמא דמתני׳ אלא לא בלבד בלשון המשנה אם עמדה[3] ואינה מוסיף מיגמא לא אלא ממילא אמר שכן נעשה המעשה שעמדה מאליה: **ב״ש תורפ׳ דהוא גברא משום אוקמה** [4] בידיה **והא לא אוקמה**. פי׳ תורפיה גילוי דעתו כלומר ב״ש סבירא להו כי אמר האדם כי האי ליגמא דעתו לומר כן העולם סבורים שהפירה רבועה כל כך בחוזק שאין אדם יכול להעמידה הריני נזיר כלומר אע״פ שאין לנוני להיות נזיר דעריתא לי הריני נזיר אם לא עמדה פי׳ [5] אין[5] כח בידי להעמידה בכח ואם[6] לא עמדה משם לא ב״ש[7] אם יעמידנה[8] ולכשיו נעשה מעשה שלא ערה בה ולא יגע בה להעמידנה ועמדה מאליה ב״ש סברי אם לא יעמידנה קאמר והא לא אוקמה הלכך חייל נזירות דהא מדין נזיר[9] [6]וב״ה סברי אם לא עמדה משום דרבועה היא בכח כלומר אהא נזיר אם [לא] תעמוד והיא קמתה הלכך לא חייל עליה נזירות וא״ת והשתא נמי תקשי מידי אם לא עמדה קתני וי״ל דכמה משניות מסוגשות ומשנינן להו בחסורי מחסרא [7]דהכי[10] תולה רבא פלוגתא דתנאי בעמידת הפירה וא״ל[11] לו לפרש פלוגתא דתנאי בעמידת הפירה אם לא יוסיף לא בגירסת המשנה והוי מוכח דחסר לא כאן[12] דאי אפשר לו לפרש פלוגתייהו בע״א אבל לשנויא דרמי בר חמא אינו תלוי מחלוקת התנאים (כלומר) [כלום] בעמידה אלא בנודר מן הבשר אי חייל עליה נזירות אי לא ולדידיה ולאי קשה מידי מאליה קתני דלא מוכח מפלוגתא דתנאי דחסר מאליה ולכך אין לו כח להוסיף על לשון המשנה וא״ת וליפרוך ליה בהדיא למה לי פרה רבועה לתנא[13] זה אם עמדה מאליה ליפלוג בהדיא בנודר בנזיר מן הבשר אי חייל עליה נזירות ולחלו ב״ש לשיטתן וב״ה לשיטתן וי״ל דה״ק פריך מידי מאליה קתני ולא הוקשה לו עיקר קושיא זו אלא לגלגל עליו ולומר כיון דאינה פלוגתא דתנאי כלל בעמידת הפירה אין לך כח להוסיף על לשון המשנה מאליה וכיון דתנאי לא פליגי בעמידת הפירה א״כ תקשי לך טפי (א״כ) למה לתנא להזכיר כלל בעמידת הפירה ליפלגו בנודר מן הבשר ולחלו לשיטתן ולא הזכיר קושיא דמאליה אלא להזכיר לו דפלוגתא דתנאי לא תליא בעמידת הפירה כלל ומעתה תקשי לך קושיא חזקה טפי דליפליגו בבשר לדידיה ולחלו לשיטתן: **אימא סיפא**[14] **מי קא מתפיס בה מידי**. כלומר אמאי פליג רבי ד׳[15]אמ״ק דהפירה לא הויא אלא כקרבן בעלמא הרי לא התפיס בלשונו קונם לומר פרה זו כקונם או כקרבן אלא נזיר מיין לדידיה אם לא עמדה כו׳[15] ה] אלא ה״ג כגון דאמר הריני נזיר [מבשרה] אם לא עמדה ומאליה וכו׳ והשתא נמלקו בלשון כדפרישית לעיל ונמלקו נמי כי נדר מן הבשר אי הוי נזיר לכל מילי וא״ת והשתא כיון לאוקי רבא פלוגתייהו בעמידת הפירה למה לו להגיה ולהוסיף תיבת לא על לשון המשנה והא יכול לפרש בלא הגהה ומוספת כגון דאמר הריני נזיר מבשרה אם עמדה והעמידה ב״ש משמע להו אם עמדה אם אעמידנה בכח הלכך הוי נזיר מבשרה וכיון דחייל נזירות אבשרה חייל נמי אכל מילי דב״ש לשיטתן וב״ה סברי אם עמדה מאליה ולא עמדה חייל נזירות אפי׳ אבשרה ר״ל דאפ״ה אלא[16] ה] ולאי לא הוי פליגי ב״ה לומר דלא ליהוי נזיר דכיון דקאמר יהיה[17] נזיר אם (אמר) עמדה משמע בכל ענין שתעמוד בין ע״י עצמה בין ע״י אחרים הוי נזיר ועי״ל דאין דרך הנודרין לומר בהאי לנב״ש שאלה נזירותו אם עמדה פירות אם אעמידנה דטרת בה בעל כרחו להעמידה כדי שיחול עליו נזירות דכיון דהפי׳[18] להיות נזיר [לימא] בהדיא הריני נזיר למה תלה נדרו בעמידת הפירה אבל בלשון זה דרך העולם לידור אהיה נזיר אם לא עמדה פירות אם לא אעמידנה כלומר אע״פ שאינו נזיר ברגלו עלי נזירות אם לא יהיה לי כח להעמידנה ו] אהיה נזיר לא שאני[19] תפץ בנזירות להכי מוסיף על לשון המשנה לא כדי לפרש בלשון שרגילות לומר ולידור וא״ת ומאי קא עביד ליכוותא לעיל מתרתין תלת והא בהא נמלקו כאן מחלוקת חדש כאם לא עמדה ו] מאליה ה] י״מ דשמא כל התירוצים שתירץ הש״ס בשם רבא לא תירץ מעולם ולית ליה בתרי ותלת ולא תירץ רבא כ״א תירוץ אחרון מבשרה אם לא עמדה אבל בלשון משום דהקשה אדמי בר חמא הוכר בש״ס בשמו דה״ל אשכחנא ביבמות פרק המולץ (דף לה:) דקאמר מיתיבי הכוסס וכביאה לא פליג כלל עליה דהא אמר נחר הכי בגיאה דכ״ע לא פליגי וכן לקמן פ״ג (דף יח.) ובלישנא דבית שמאי סברי תורפיה דההוא גברא וכו׳ לא שמעינן הא פלוגתא מגרוגרות ויש לומר דע״כ פליגי נמי בנודר מן הבשר דאם לא יפליגו מן היין בהדיא בעמידת הפירה ומדרבי יהודה מוכיח[20] דלא בנודר מן היין פליגי דאהא לא הוה פליג רבי יהודה אלא על כרחך הנודר[21] מבשרה והלכו לשיטתן ואהא קא עביד ליכוותא לעיל ומכל מקום גם בעמידת הפירה פליגי דאם כן[22] ליפלוג בבשר להליא לא לא אוקמה בעמידת הפירה נמלקו ואם תאמר ומאי דוחקיה למימר וכיון הכל סברי תורפיה דההוא גברא כו׳ ולכך לומר דבית שמאי קאמרי לימא דב״ה [סברי] דלא הוי נזיר כמה דנזיר[23] מן הגרוגרות וי״ל דע״כ ב״ה אמי דפליגו נמי בעמידת הפירה דאי נודר מן הבשר ולטעמייהו ליפלגו בבשר לחודיה דליכא למימר שנה עמידת הפירה לאשמועינן טעמא דבית שמאי דהוי נזיר מבשר כי תלה נדרו בעמידת הפירה וכי ״ טעמא דב״ש לחוד אתא לאשמועינן אלא על כרחך טעמא דב״ה אתא לאשמועינן כי תלה נדרו בעמידת הפירה דלא חל נדרו אפילו על הבשר וא״ת סוף סוף מאי נפקא מינה לבית הלל והלא אפי׳[24] כשנזר זה ב] [מן] הבשר לא חייל אכל [25]מילי דנזירות כדמשמע להו דגרוגרות וי״ל דנפקא מינה היכא דנדר מן היין בפי׳ ותלה נדרו בעמידת הפירה דלא חייל עליה נזירות דלבית הלל משמע להו דבכולה היא והא קמתה: הריני

ואמר הריני נזיר מיין אם לא עמדה ועמדה מאליה בית שמאי סברי תורפיה דהאי גברא משום אוקמה בידיה הוא והא לא אוקמה ובית הלל סברי [6] משום דרביעא הוא והא קמת אי הכי אימא סיפא אמר רבי יהודה אף כשאמרו בית שמאי לא אמרו אלא באומר [3] הרי הן עלי קרבן פרה מי קא מתפיס בה מידי אלא כגון דאמר הריני נזיר מבשרה אם לא עמדה ועמדה מאליה בית שמאי סברי תורפיה דההוא גברא משום אוקמה בידיה הוא והא לא אוקמה ובית הלל סברי תורפיה דהאי גברא משום דרביעא והא קמת וב״ה סברי אי לא קמת הוי נזיר והאמרי מבשרה לא הוי נזיר לטעמייהו דב״ש קאמרי לדידן אפי׳ לא קמת נמי לא הוי נזיר לדידכו דאמריתו הוי נזיר אודו לן מיהת דתורפיה דהדין גברא משום דרביעא והא קמת ובית שמאי לאו תורפיה דהאי גברא משום אוקמה בידיה הוא והא לא אוקמה:

מתני׳

כ״ש סברי תורפיה דהאי גברא כו׳. דהלקמיה מוקי לה. ואמר לנו המור״ם אע״ג דלא [6] מני לה רבא בהדיא בהך קמייתא באם לא עמדה ועמדה מאליה בבדין הוא דהוה ליה למיתני הכי כדקאמר לה נמי באידך תירוצא דמתרץ לה אלא [6]אמורא דמסדר הש״ס כיון דשמעיה לרבא דאמר מילתא דאית בה פירכא לא [6]אמנית לסיומיה למילתיה ופריך ליה כדפריך בשלמא פרה בת קרבן היא והדר מחליף שיטתו [6]דמעיקרא דמוקי לה בכגון דאמר הרי עלי קרבן [7]והדר מוקים לה בכגון דאמר הריני מיין ומסיים למילתא: **[6]בשלמא פרה בת קרבן היא**. בשלמא לגבי פרה מצית מוקמת לה בכגון דקאמר הרי עלי קרבן דהוי נזיר [7] דהואיל דבת קרבן היא כלומר דקא שייכא בכלל קרבן אע״ג דבקרבן נזיר לא שייכא אינה לאימר כאומר הרי עלי קרבן דאינה מתפיס בה מידי אלא כגון דאמר הריני נזיר מבשרה אם לא עמדה ועמדה מאליה בית שמאי סברי תורפיה דההוא גברא משום אוקמה בידיה הוא והא לא אוקמה ובית הלל סברי תורפיה דהאי גברא משום דרביעא והא קמת וב״ה סברי אי לא קמת הוי נזיר והאמרי מבשרה לא הוי נזיר לטעמייהו דב״ש קאמרי לדידן אפי׳ לא קמת נמי לא הוי נזיר לדידכו דאמריתו הוי נזיר אודו לן מיהת דתורפיה דהדין גברא משום דרביעא והא קמת ובית שמאי לאו תורפיה דהאי גברא משום אוקמה בידיה הוא והא לא אוקמה: מתני׳

דקתני אם עומדת הכי משמע היא סבורה שתהא מתעכבת שם הריני נזיר אם תתקיים מחשבתה שתהא עומדת שם אלא אי אעמידה ועמדה מאליה. ומתני׳ ליכא לאקשויי השתא כדמקשינן לעיל מידי אם עמדה מאליה קתני דהא רבא גופיה לא שני ליה הכא בין עמדה מאליה בין עמדה ע״י אחרים: וכהא פליגי **דב״ש סברי תורפיה דהאי גברא**. עיקר של זה לא הוה אלא אדעתא דאיהו ליקים לה בעל כרחה והאי דקאמר אם לא עמדה אם לא אעמידה כמשמע והלכך כיון דלא אוקמה הוי כיון דלא **ואמר הריני נזיר מיין כו׳**: לא איצטריך (ה) למימר אלא הריני נזיר אלא משום דמשני לעיל מבשרה אמר הכא מיין לאפוקי משנויא קמייתא ר״ן. א] וקא מהדר ליה רבי יהודה לתנא קמא לא כשאתה סבור דבמתפיס בפרה ליהוי נזיר כך אמרו ב״ש אלא אף כשאמרו ב״ש דמיתפיס בה לא אמרו אלא בשאומר הרי עלי קרבן דהוי נזיר ואינו נזיר אבל בדלא לא פליג ר׳ יהודה דהא לא שייכא לאינשא דנדרים גבי דלא כלל: **וב״ה אמרי**. (ו) טעם משום דקמתה לא הוי נזיר הא אם לא קמתה הוי נזיר: **והאמרת**. לב״ה דבל היכא דאמר הריני נזיר מבשרה לא הוי נזיר דומיא דמ״ד הריני נזיר מן הגרוגרות דלא הוי נזיר: **לטעמייהו דב״ש קאמרי להו לדידן כו׳**: מתני׳

עמדה ועמדה מאליה וכו׳ והשתא נמלקו בלשון כדפרישית לעיל ונמלקו נמי כי נדר מן הבשר אי הוי נזיר לכל מילי וא״ת והשתא כיון לאוקי רבא פלוגתייהו בעמידת הפירה למה לו להגיה ולהוסיף תיבת לא על לשון המשנה והא יכול לפרש בלא הגהה ומוספת כגון דאמר הריני נזיר מבשרה אם עמדה והעמידה ב״ש משמע להו אם עמדה אם אעמידנה בכח הלכך הוי נזיר מבשרה וכיון דחייל נזירות אבשרה חייל נמי אכל מילי דב״ש לשיטתן וב״ה סברי אם עמדה מאליה ולא עמדה חייל נזירות אפי׳ אבשרה ר״ל דאפ״ה אלא[16] ה] ולאי לא הוי פליגי ב״ה לומר דלא ליהוי נזיר דכיון דקאמר יהיה[17] נזיר אם (אמר) עמדה משמע בכל ענין שתעמוד בין ע״י עצמה בין ע״י אחרים הוי נזיר ועי״ל דאין דרך הנודרין לומר בהאי לנב״ש שאלה נזירותו אם עמדה פירות אם אעמידנה דטרת בה בעל כרחו להעמידה כדי שיחול עליו נזירות דכיון דהפי׳[18] להיות נזיר [לימא] בהדיא הריני נזיר למה תלה נדרו בעמידת הפירה אבל בלשון זה דרך העולם לידור אהיה נזיר אם לא עמדה פירות אם לא אעמידנה כלומר אע״פ שאינו נזיר ברגלו עלי נזירות אם לא יהיה לי כח להעמידנה ו] אהיה נזיר לא שאני[19] תפץ בנזירות להכי מוסיף על לשון המשנה לא כדי לפרש בלשון שרגילות לומר ולידור וא״ת ומאי קא עביד ליכוותא לעיל מתרתין תלת והא בהא נמלקו כאן מחלוקת חדש כאם לא עמדה ו] מאליה ה] י״מ דשמא כל התירוצים שתירץ הש״ס בשם רבא לא תירץ מעולם ולית ליה בתרי ותלת ולא תירץ רבא כ״א תירוץ אחרון מבשרה אם לא עמדה אבל בלשון משום דהקשה אדמי בר חמא הוכר בש״ס בשמו דה״ל אשכחנא ביבמות פרק המולץ (דף לה:) דקאמר מיתיבי הכוסס וכביאה לא פליג כלל עליה דהא אמר נחר הכי בגיאה דכ״ע לא פליגי וכן לקמן פ״ג (דף יח.) ובלישנא דבית שמאי סברי תורפיה דההוא גברא וכו׳ לא שמעינן הא פלוגתא מגרוגרות ויש לומר דע״כ פליגי נמי בנודר מן הבשר דאם לא יפליגו מן היין בהדיא בעמידת הפירה ומדרבי יהודה מוכיח[20] דלא בנודר מן היין פליגי דאהא לא הוה פליג רבי יהודה אלא על כרחך הנודר[21] מבשרה והלכו לשיטתן ואהא קא עביד ליכוותא לעיל ומכל מקום גם בעמידת הפירה פליגי דאם כן[22] ליפלוג בבשר להליא לא לא אוקמה בעמידת הפירה נמלקו ואם תאמר ומאי דוחקיה למימר וכיון הכל סברי תורפיה דההוא גברא כו׳ ולכך לומר דבית שמאי קאמרי לימא דב״ה [סברי] דלא הוי נזיר כמה דנזיר[23] מן הגרוגרות וי״ל דע״כ ב״ה אמי דפליגו נמי בעמידת הפירה דאי נודר מן הבשר ולטעמייהו ליפלגו בבשר לחודיה דליכא למימר שנה עמידת הפירה לאשמועינן טעמא דבית שמאי דהוי נזיר מבשר כי תלה נדרו בעמידת הפירה וכי ״ טעמא דב״ש לחוד אתא לאשמועינן אלא על כרחך טעמא דב״ה אתא לאשמועינן כי תלה נדרו בעמידת הפירה דלא חל נדרו אפילו על הבשר וא״ת סוף סוף מאי נפקא מינה לבית הלל והלא אפי׳[24] כשנזר זה ב] [מן] הבשר לא חייל אכל [25]מילי דנזירות כדמשמע להו דגרוגרות וי״ל דנפקא מינה היכא דנדר מן היין בפי׳ ותלה נדרו בעמידת הפירה דלא חייל עליה נזירות דלבית הלל משמע להו דבכולה היא והא קמתה: הריני

תיבת ר״מ ל״ל הג״ה ומחרי תיבת לקמן פ״ג דף יח ויז ל״ל עד כאן הג״ה ח״מ: ב] באא״ד ואח״ת סוף סוף מאי נפקא מינה לבית הלל והלא אפילו כשמר זה על הבשר לא חייל אכל מילי דנזירות ר״ל ר״ל בין נזירות מיין בין נזירות דגרוגרות ואם כן מאי נפקא מינה דתלה בעמידת הפירה ח״מ:

מסורת הש״ס

ג) ממאן שיך לעיל ע״ח, ד) [ע״כ ר״ש בשם], ג) ניר׳ ח״מ קאמר, ד) גי׳ ח״מ ר׳ יהודה, ה) נ״ל דלא.

הגהות הב״ח

(ה) נמ׳ וכ״ה סברי תורפיה דהאי גברא משום דרביעא: (ב) שם אלא כאומר הרי פרה זו עלי קרבן וכו׳ מי קא מתפיס בה מידי נ״ב פי׳ הלא מן מתפיס בפרה אלא שנדר מן היין וא״כ קשה אמאי פליג ר׳ יהודה בשביר קאמר ת״ק דב״ש הוי נזיר ומהדרינן אלא דמתפיס בפרה דקאמר לא הרי מבשרה דקאמר אם לא עמדה: (ג) רש״י ד״ה ב״ש סברי וכו׳ אע״ג דלא קאמר אם לא כשהיא בהך קמייתא אם כן וכו׳ מאליה בדין הוא דהוה ליה למימר הכי וכו׳ קרבן היא והדר מחליף: (ד) ר״ה בשלמא וכו׳ דהוי נזיר הואיל כל״ל ואות ד׳ נמחק: (ה) ר״ה ואמר הריני וכו׳ לא אינעיין ליה למימר וכו׳ ואח״כ מ״ש אלא כגון דאמר הריני נזיר מבשרה וכו׳ וקא מהדר ליה וכו׳ ליהוי נזיר לא כך אמרו: (ו) ר״ה וכ״ה אמרי טעמא:

גליון הש״ס

תוס׳ ר״ה **אימא סיפא** וכו׳ **מקמא** דב״ש **אתי** לאשמועינן. ק״ל הא לפי קושית התוספות ליכא פלוגתא ביבוד זה דאם לא העמידה ועמדה מאליה המקיים התנאי גם ב״ש ואם היה אומר הריני נזיר מיין הוי נזיר ג״כ הך חידוש הוא להלכתא ולא שייך כזה שעמדה דב״ש לחוד אחי לאשמעינן ולא״ע:

הגהות מהר״ב רגשבורג

א) רש״י ד״ה ואמר כו׳ ויקתהדר ליה ר״ב עיין ח״מ: **ב**) תוס׳ ד״ה ב״ש סברי תורפיה דהאי גברא משום [אוקמוה] בידיה הוא עכ״ל ר״ב עיין ח״מ לעיל ע״ח כתוס׳ ד״ה הכי עלי והכל הוא דבור אחד לפי הנראה עם זה הדיבור יעו״ש: **ג**) בא״ד פי׳ אם אין כח בידי להעמידה בכח ואם לא עמדה משם לא כל שכן אם יעמידנה מן תיבת אם לא עד תיבת יעמידנה נמחק וכ״כ ואם לא עמדה משמע לב״ש אם לא יעמידנה כל״ל ח״מ: **ד**) בא״ד ומשנינן להו חסורי מיחסרא דהכי נמחק תיבת דהכי וכ״ל דהא: **ה**) בד״ה אחמת סיפא וכו׳ ר״ב נלע״ד דהאן עמדה וכו׳ ר״ב נלע״ד דהאן אם ב״ש ואח״כ מה״כ אלא הא״ג וכו׳: **ו**) בא״ד לומר אע״פ שאינו נזיר כדלון הריני מקבל עלי נזירות אם לא יהיה לי כח להעמידנה אם יהיה לי כח להעמידנה לא אהיה נזיר כל״ל ח״מ: **ז**) בא״ד וכא כהא נמלקו כאן מחלוקת חדש כאם לא עמדה ועמדה כל״ל: **ח**) בא״ד י״מ דשמא כל התירוצים עד וכן לקמן פ״ג דף יח ר״ב מן תיבת ר״מ עד לקמן פ״ג דף יח כ״ז משגר והוא הג״ה מחכם אחר אלא מדברי התוספות הללו יקודם

הגהות התוספות

1. ל״ל ומתני׳. 2. תיבת כך נמחק. 3. ל״ל עומדת. 4. ל״ל ב״ש סברי. 5. ל״ל אם אין. 6. ל״ל דאם. 7. תיבות משם עד ב״ש נמחק וכ״ל משמע כ״ש. 8. ל״ל לא יעמידנה. 9. ל״ל דהא מדין נזיר. 10. ל״ל דכ״. 11. ל״ל א״ת. 12. תיבת כאן נמחק ול״ל כיון. 13. ל״ל לתנאי. 14. ל״ל אימא סיפא ר׳ מי קא כו׳. 15. תיבת כו׳ נמחק. ומסמיל הייטר הכי דקשיא אלא כגון דאמר כו׳ ל״ל. 16. ל״ל דאי הכי. ותיבות דאה״ג אלא נמחק. 17. ל״ל דקאמר הריני. 18. ל״ל דאפי׳. 19. ל״ל שאני. ותיבות לא שאני נמחק. 20. אולי ל״ל מוכח. 21. ל״ל בנודר מבשרה נמלקו אלו כו׳. 22. ל״ל דאם לא כו׳. 23. ל״ל כמו בגזיר. 24. ל״ל והלא אפילו אל נדרו, דאמר כו׳. 25. ל״ל כלל ותיבת אכל נמחק.

פי׳ הרא״ש

הריני נזיר מיין אם לא עמדה ר״פ שבורה פרה זו שאינה עומדת לא ע״י עצמה ולא ע״י אחרים ואמר הריני נזיר מיין אם לא תעמוד ותימה אם עומדת קתני ור״ל דהא רבא קשיא ליה דזמנין שמדלג תנא [6] או האחי אבל עמדה אליה שהוא עיקר החידוש ר״ל לתתני ולפי׳ בתרא א״צ הגיה המשנה וה״פ שבורה הרה זו שאינה עומדת שאינה רצה לעמוד דומה הוא דאמר ברצון הריני נזיר אם עומדת אני ולשון משל אדם המסרב לעשות דבר אמר אהא נזיר אם אעשנו אבל בית שמאי דהמספר ברי פרה הוי כאילו הוא אמר הריני נזיר אם לא אעמידנה לפי שהוא כונס עליה לפי שאינה רצה לעמוד ואומר בלבו אדרבה אני אעמידנה ואם לאו הא נזיר ועמדה ע״י עצמה או שהעמידה אחר וזה קורא מאליה כיון שהוא לא העמידה ב״ש סברי תורפיה דההוא גברא ויקמא ביידיה גלוי דעתו כמו מגיחה בתקום התורפה ותורף שהוא לא אוקמה דמעצמה עמדה או חרים העמידוה וב״ה [סברו] לא היה דעתו אלא שחקום והא קמת ולא הוי נזיר: מי קמתפיס בה מידי מה שייך לומר כדעתו: ר״ה שתאסר הפרה עלי כקרבן הא לא כתפיס בה מידי אלא אמר בפירוש הריני נזיר מיין: אלא כגון דאמר הריני נזיר מבשרה אם לא עמדה ולאיתך דרושא כסבורה פרה זו שאינה עומדת שאינה חפצה לעמוד ומסרבת ואומרת אהא נזיר מופרשת ואסורה שלא יהנו ממנה וכשהוא מספר דבר זה בדעתו שיהא נזיר מבשרה אם לא יעמידנה א״נ מיירי שאמר בפי׳ הריני נזיר מבשרה אם לא עמדה ואין לתמוה כיון דאמר בפי׳ הכי אמאי תנא כלל בריצת הפרה דמשום דפליגי ביה ב״ש וב״ה במאי תורפי דההוא גברא נקטיה והשתא פליגי נמי בפלוגתא דהריני נזיר מן הגרוגרות ופריך לב״ה הא לא קמת הוי נזיר והא מבשרה קאמר ומשני לטעמייהו דבית שמאי קאמר

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com